

maal. Hverken det ærede Medlem eller hans Meningsfæller have nogen Sinde stillet et saadant Forslag i Borgerrepræsentationen, ingen Sinde have de gjort Forsøg paa at faa den Sag frem. Men nu i denne Aften gaar den ærede Ordførers Fantasi saa vidt og saa højt, at han allerede ser Sagen vedtagen i Borgerrepræsentationen med stor Konflikt, op til det alleryderste, der kan ske i en saadan Konflikt inden for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, nemlig at Indenrigsministeren skal dømme Magistraten og Borgerrepræsentationen imellem, og saa vil den ærede Ordfører have, at jeg skal sige, hvad jeg under en saadan Eventualitet vil svare. Jeg siger da: Lad os nu først begynde med at se, hvad de Herrer i Borgerrepræsentationen faa gennemført osv., og om Magistraten vil modsætte sig, saa vil Tiden være kommen til at tage Standpunkt. For øvrigt haaber jeg, at den ærede Ordfører og ligeledes det ærede Medlem for Horsens (Lyngsie) med Andagt have hørt paa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), der nu og ligeledes forrige Gang, han havde Ordet, meget kraftigt talte mod de Kommuner, der saa haardhjertet havde ladet denne Sag ligge og ikke havde ydet noget til den fri Fattigforsørgelse. Det var varme og kraftige Ord, vi hørte fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds. Men jeg vil dog sige, at det ærede Medlem, der jo er Forslagsstiller sammen med det ærede Medlem for Horsens og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds, burde ogsaa have hørt lidt paa det lige saa varme Forsvar, vi have hørt fra deres Side for, at Kjøbenhavns Kommune intet har givet. Det kunde jo være, at disse Højrebyraad, der have nægtet Tilskuddet, vilde være komne med akkurat det samme Forsvar som det, vi have hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds og fra det ærede Medlem for Horsens. Det kunde være, at ogsaa de vilde sige: Vi havde saamænd meget stor Lyst og ville virkelig gerne, men vi have slet ikke Raad, vi have Gæld til op over Ørerne og skulle have et nyt Laan til næste Aar, vi have ikke Raad. Denne Undskyldning, som de Herrer i saa høj Grad tage for gyldig fra socialdemokratisk Side, maa dog ogsaa til en vis Grad kunne gælde for en Højremænd.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J.

Jensen [Kjøbenhavns 10de Valgkreds]): Jeg opnaaede altsaa ikke at faa en tilfredsstillende Udtalelse fra Ministeren,

men det var maaske ogsaa, fordi Ministeren ikke rigtig har hørt, hvad jeg sagde. Ministeren sagde nemlig, at Budget og Tillægsbevilling behøve ikke Ministerens Sanktion. Det havde Ministeren ikke nødig at fortælle mig, det ved jeg meget godt. Men jeg spurgte ogsaa: Naar Borgerrepræsentation og Magistrat ere enige om at foreslaa at anvende af Stadens Laan til Understøttelse af arbejdsløse, kunde man saa vente Ministerens Sanktion? Det var det, jeg spurgte om. Jeg skal ikke komme videre ind herpaa.

Derimod vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Sæby. Det ærede Medlem for Sæby meddelte os, at det, vi skulle naa til, var en Domstol, der kunde fastsætte Arbejds løn og Arbejdstid. Det er ikke første Gang, jeg hører dette af det ærede Medlem. Men naar han vil have, at Arbejderne som Betingelse for, at man kan tænke paa at understøtte dem, der ere arbejdsløse, skulle underkaste sig en saadan Domstol — det er jo den kristelige Fællesforenings faste Voldgiftsret, der her spørger i det ærede Medlems Hjerne — maa han vel ogsaa tage Konsekvensen og gaa til en Domstol, der er i Stand til at fastsætte Udgiften. Det nytter nemlig ikke at faa sin Løn fastsat til 3 Kr. daglig, hvis Varepriserne stige i et saadant Omfang, at de 3 Kr. ikke svare til mere end 2 Kr. tidligere. Paa den anden Side ser jeg ikke, hvorledes man kommer til at bestemme Prisen over for dem, der skulle sælge Varerne: Handlende, Husejere o. s. v. Men det er dog unaturligt at fastsætte Prisen paa en Art af Varer, nemlig Arbejdskraften, uden at komme til en Domstol, som fastsatte Prisen for de mange forskellige Varer. Det tror jeg dog ikke, at det ærede Medlem vil. Jeg hørte for kort Tid siden det ærede Medlem holde et Foredrag, hvori han ganske vist sagde noget lignende som i Aften, og saa føjede han til, at det var egentlig en ganske fornuftig Foranstaltning af Venstre at arbejde for en saadan Voldgiftsret, en saadan Domstol, som fastsatte Arbejds vilkaarene. Det var saa heldigt, at Venstre ikke blev synderlig berørt, hverken naar Talen var om Arbejdere eller Arbejdsgivere, og han gik ganske sikkert ud fra, at Venstre repræsenterede i fortrinlig Grad Landet, hvor man ikke behøver, i alt Fald ikke i stor Udstrækning, en saadan særlig Domstol, fordi man der har at gøre med en Arbejdskraft under en særlig Form, nemlig Tyendeforholdet. Derimod var der